

Маргарыта ЛАТЫШКЕВІЧ:

«Люблю марыць, а часам і падурэць»

Яна — паэтка, пісьменніца, даследчыца, фалькларыстка, аўтарка шэрагу кніг («Яблыкі», «Наш дом», «Там, дзе сэрца»), а да таго ж лаўрэатка Нацыянальнай літаратурнай прэміі. Але гэта ўсё фармальнасці, бо ў яе творах вы акуняцеся ў магію і шчырасць у розных формах, жанрах і відах. Дзе шукаць беларускую міфалогію, як выйсці за межы кнігі, расказала суразмоўніца.

— У часопісе «Бярозка» вы ведзяце цыкл літаратурных майстар-класаў. Напрыклад, «Як напісаць раман за пяць крокаў». Існуюць універсальныя схемы, каб напісаць варты твор?

— Так, «бярозкаўцы», якіх шчыра люблю як сяброў і творцаў, прапанавалі паўдзельнічаць у іх «майстар-класным» праекце, куды яны прыцягваюць больш-менш спрактыкаваных аўтараў часопіса. На той момант я якраз закончыла свой першы вялікі (праўда вялікі — 1,5 мільёна знакаў) раман і займела сякі-такі вопыт. Ясна, што ўніверсальнай схемы, якая пасавала б усім і кожнаму, няма, і гэта, уласна, і даводжу ў першай публікацыі з серыі. Але падказаць, як структураваць свой час, як аперываць словам і складнікамі мастацкага свету, — гэта, на маю думку, цалкам магчыма. А яшчэ трэба працаваць. Шмат. Без гэтага ніяк.

— У вашых творах шмат адсылак да міфалогіі і казак. Як вы збіраеце чароўныя вобразы і матывы?

— Увогуле, па спецыяльнасці я фалькларыст, даследчык. Пэўны час працавала ў Вучэбна-навуковай лабараторыі беларускага фальклору ў БДУ (дарэчы, адзінай такой у краіне). А міфалогіяй цікаўлюся з маленства — хоць хто ў свой час не зачытваўся пераказам старажытнагрэчаскіх міфаў ад Мікалая Куна. Беларускую ж міфалогію люблю шчырай і трапяткой любоўю. Напэўна, дзякуючы Баршчэўскаму і Караткевічу. Ну і, канешне, дзякуючы беларускім казкам, якія таксама любіла чытаць у маленстве. Што да літаратуры, дык заўжды згадваю як прыклад адзін выпадак. Студэнткаю другога курса напісала артыкул пра вобраз Кашчэя Бессмяротнага ў беларускіх казках (параўноўваючы яго з Вотанам-Одзінам са скандынаўскай міфалогіяй). А праз дзесяць гадоў назапашаныя веды «пераварыліся» ўжо ў творчую інтэрпрэтацыю вобраза — у аповесці фэнтэзі. Неяк так яно працуе, мусіць.

(Заканчэнне на 4-й стар. «ЧЗ».)

На адрэналіне

УТАЙМАВАЛЬНІКІ АГНЮ

І яны ж — сапраўдныя артысты!

Аб тым, што такое фаер-шоу, у наш час ведае, напэўна, кожны. Гэта маляўнічае, эмацыянальнае і па-сапраўднаму небяспечнае прадстаўленне. Шоу, у якім артысты гуляюць з агнём у прамым сэнсе слова. Для кагосьці адважныя выступоўцы, што прыручылі стыхію, здаюцца сапраўднымі героямі, а некаторыя лічаць іх вар'ятамі. Хто ж яны: артысты ці экстрэмалы? На гэтае і іншыя пытанні нам адказаў кіраўнік мінскага тэатра агню «Flamen» Дзмітрый ПЯТРОВІЧ.

Марта Разумейчык.

— З гэтым экстрэмальным відам мастацтва я пазнаёміўся даўно і зусім выпадкова. Аднойчы, гуляючы па вуліцы, сустрэў фаершчыкаў, яны па-майстэрску спраўляліся з агнём. Іх трукі мяне проста скарылі, я вырашыў пагутарыць з імі і пазнаёміўся бліжэй. У выніку, убачыўшы, што мяне гэта справа зацікавіла, хлопцы прапанавалі пазаймацца з імі і павучыцца. Спачатку не аддаваў новаму захапленню шмат увагі — для мяне тое было проста хобі, але потым зацягнула, і ў выніку я стаў прафесіяналам у гэтай сферы.

(Заканчэнне на 2-й стар. «ЧЗ».)

Свая справа

«РАСЛІНЫ — ГЭТА МАЁ ЖЫЦЦЁ»,

або Калі прачнуўся — і адразу ў сад

Васямнаццацігадовы Кірыл ВАЎРАЊОК з Брэста з самага дзяцінства займаецца вырошчваннем раслін. У калекцыі хлопца іх больш за тысячу, а то і дзве. Ён выводзіць і ўласныя сарты — летась у снежні афіцыйна зарэгістраваў першы, назваў яго сваім імем — лілейнік «Кветка Кірыла». Працаваў над ім юнак шэсць гадоў!

— Летась я скончыў школу і хацеў паступаць на агранома, каб навучыцца выводзіць сарты раслін на прафесійным узроўні і мець больш ведаў па іх развядзенні. Але аказалася, што ў родным горадзе такой прафесіі не вучаць, а пакідаць надоўга свой сад не хацелася, таму пайшоў у Брэсткі дзяржаўны тэхнічны ўніверсітэт на спецыяльнасць «Меліярацыя і водная гаспадарка». Па ёй працаваць не збіраюся, але атрыманы досвед лішнім дакладна не будзе.

Свае першыя хатнія расліны Кірыл пачаў вырошчваць яшчэ з сямі-васьмі гадоў.

(Заканчэнне на 3-й стар. «ЧЗ».)

